

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 55

гр. Ловеч, 29.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ АНАСТАСОВ**

при участието на секретаря Х.Х.

в присъствието на прокурора Т. Н. П.

като разгледа докладваното от **ВАСИЛ АНАСТАСОВ** Частно наказателно дело № 20244300200023 по описа за 2024 година

И за да се произнесе, съобрази:

Производството е по реда на чл. 437 и сл. от НПК.

Постъпила е молба от Г. С. К., с която моли да бъде условно предсрочно освободен. Излага, че е ученик в училище СУ „****“, към момента няма наказания, има една награда за отличен успех и добра дисциплина.

Упълномощеният от Началника на Затвора Ловеч Инспектор „РД“ Г.Д. счита, че подадената молба е неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение по изложените доводи в становището представено от Началника на Затвора-Ловеч.

Представителят на Окръжна прокуратура Ловеч, прокурор П. счита, че не са налице доказателства за поправянето и превъзпитанието на лишения от свобода, поради което моли молбата на К. да бъде оставена без уважение.

В съдебно заседание служебно назначеният защитник на К. - адв. П.К. от ЛАК, моли да бъде уважена молбата, тъй като са налице условията на чл. 70 от НК.

Лишеният от свобода Г. С. К. в съдебно заседание се явява лично, поддържа молбата и моли да бъде освободен условно предсрочно.

Настоящата инстанция като съобрази постъпилата молба, становището на страните заявени пред нас и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

В момента л.св. Г. С. К. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ наложено с Определение № **** г. по НОХД № **** год. по описа на ОС-П. в размер на 2-две години и 6-шест месеца „лишаване от свобода“, от което наказание към днешна дата е изтърпял 1-една година, 8-осем месеца и 18-осемнадесет дни, от предварителен арест 2-два месеца и 23-двадесет и три дни, фактически изтърпял 1-една година, 11-единадесет месеца и 11-единадесет дни, от работа 4-четири месеца и 24-двадесет и четири дни, или

ВСИЧКО 2-две години, 4-четири месеца и 5-пет дни и има ОСТАТЪК от 1-един месец и 25-двадесет и пет дни.

Съдът, като съобрази постъпилата молба от лишения от свобода, становището от ГДИН Затвора-Ловеч и доказателствата по делото счита, че молбата на Г. С. К. е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Установено е по делото, че към датата на съдебното заседание лишеният от свобода е изтърпял фактически повече от половината от наложеното наказание лишаване от свобода. От направения анализ на всички доказателства за цялостното поведение на К. обосновават извод, че не са налице предпоставките визирани в чл. 70, ал. 1 от НК за допускане на условно предсрочно освобождаване на същия, тъй като не е налице втората предпоставка необходима за уважаване молбата му. Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал.1 от НК лицето следва да е дало доказателство за своето поправяне. Законът е дал ясна дефиниция за доказателства за поправяне в нормата на чл. 439а от НПК, а именно това са всички обстоятелства, които сочат добро поведение, участие в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, социализирани програми за въздействие, общественнополезни прояви. Доказателствата за поправянето се установяват в оценките на осъдения по чл. 155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл. 156 от същия закон, както и всички други източници на информация за поведението на осъдения по време на изтърпяването на наказанието. Това налага изследване на цялостното поведение на осъденото лице по време на престоя му в затвора.

От приложеното към делото становище от ГДИН Затвора-Ловеч е видно, че лишения от свобода Г. К. е постъпил в затвора гр. П. на 23.05.2023 г., а на 12.09.2022 г. е постъпил в Затвора-Ловеч като ученик, за изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода. Рискът от рецидив при постъпването е със средни стойности – 56 т. Като проблемни зони са отчетени – взаимоотношения, злоупотреба с наркотици, емоционални проблеми, умения за мислене.

Оценката на риска от вреди е със средни стойности-в затвора рискът е нисък към среден, за обществото рискът също е констатиран като среден, касаещ употреба и разпространение на наркотични вещества, както и евентуални престъпления свързани с тях, включително и телесна повреда. Видно от Становището на началника на Затвора-Ловеч, което се припокрива и в доклада изготвен от ИСДВР Л., К. се характеризира с нестабилно правно съзнание и занижен респект спрямо ограниченията. Ресурсите, които се използват за постигане крайната цел на наказанието са желание за продължаване на образованието и съобразяване с режимните изисквания. Съобразно профила на нуждите е изготвен първоначален план за изпълнение на присъдата, както и планиране на същата съгласно чл. 156 ЗИНЗС.

Рискът от рецидив след препланиране се е запазил в средните стойности-54 пункта, като проблемни остават зоните на настоящото правонарушение, отношението към него, взаимоотношения, злоупотреба с

наркотици, емоционални проблеми и умения за мислене.

Анализът на риска от сериозни вреди също остава среден, насочен към обществото, познати и непознати, както и към самия него. Под внимание е диагностицираното му състояние-параноидна шизофрения, отключващо се при употреба на ПАВ. Сочи се, че цитираните дефицити се дължат на липсата на родителска подкрепа и неподходяща компания от криминално проявени лица.

В своето становище, Началникът на Затвора Ловеч сочи, че все още не са фиксирани промените в личностов план и към настоящия момент не биха могли да се правят категорични изводи относно поправянето на лишения от свобода.

За периода си на престой, видно и от Доклада изготвен от ИСДВР Л., лишеният от свобода е ученик в XII-ти клас, като поведението му е съобразено с режимните изисквания, но лесно се влияе от средата и е предразположен към необмислени действия и решения. Рискът от агресия при К. е сочен за умерен, склонен да проявява самокритичност, макар и със закъснение. Заема среден социален статус в затворническата общност, към надзорно-охранителния състав се отнася съобразно съществуващите правила и изисквания.

В становището на Началника на затвора се сочи, че към момента лишеният от свобода не е дисциплинарно наказван, награждаван е веднъж със Заповед № 616/19.07.2023 г. Сочи се също така, че К. участва в предлаганите спортни мероприятия. Според данните от ЗД и на база наблюдения върху К., началникът на затвора счита, че в личността на лишения от свобода липсва необходимият ресурс и желание, които биха могли да му помогнат да се отърси от престъпното си поведение в обществото и да успее да осъзнае изцяло вината си по отношение на извършеното деяние. Самото то по естество се сочи като доказателство, че К. е лице, което е склонно с лекота да пренебрегва правила и норми. Като препоръки в изготвения от ИСДВР Л. доклад се сочи необходимостта да се насърчи лишеният от свобода да осъзнае нуждата от промяна на мисленето към законопослушно поведение, което да бъде основен възпиращ фактор по отношение на повтаряне на извършеното от него престъпление, както и на развитие на навиците му за самоконтрол.

Изводът, който прави началникът на Затвора-Ловеч в своето становище е, че при К. е налице повърхностно и несериозно отношение към извършеното от него деяние и няма изгледи за преосмисляне на поведението от негова страна. Работата с него продължава да е насочена към осъзнаване на последствията от престъпните деяния и осмисляне на вредата от ПАВ. На този етап, мотивирано се сочи, че при л. св. К. рискът от сериозни вреди за обществото е завишен, същият не е дал достатъчно категорични основания да се мисли, че наченките на някакви позитивни промени в условия на строг контрол ще са устойчиви и необратими в живот на свобода. Самият факт, че л.св. К. все още търпи наказанието си при „строг“ режим се сочи като още

едно доказателство, че при него е налице фиктивна мотивация за промяна в позитивен план.

Във връзка с гореизложеното Началникът на Затвора Ловеч счита, че не са налице достатъчно доказателства за поправяне на л.св. К. на осн. чл. 439а, ал. 1 НПК и на осн. чл. 70 НК становището по отношение молбата му за условно предсрочно освобождаване е отрицателно.

Съгласно чл. 70, ал. 1 от НК, за да бъде постановено условно предсрочно освобождаване на лишения от свобода, следва същият да е изтърпял не по-малко от половината от наложеното му наказание. В настоящия случай това формално изискване е налице.

Фактически изтърпяването на повече от половината от наложеното наказание не е единствения и решаващ критерий, който следва да се отчита при преценка за допускането на условно предсрочно освобождаване.

Съдът приема, че не са налице доказателства за трайни положителни промени в поведението на осъдения. Съгласно установената съдебна практика - ПВС № 7/85 изм. с ПВС № 8/87 констатацията, че осъденият е показал примерно поведение следва да се основава на данни за съзнателно и активно положително отношение към режимните изисквания, вътрешния ред и дисциплина. От значение са изводите за постигане на целите на наказанието, с оглед промяната на личността и поведението на осъденото лице, както и липсата на рискове, което е в защита на обществения интерес. Съдът приема, че е необходимо да продължи поправителното въздействие в затворническото общжитие при Затвора Ловеч по отношение на К., тъй като не са налице безспорни и категорични доказателства за промяна в неговото поведение, които да сочат, че същият се е превъзпитал и поправил, не са постигнати целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК с изтърпяната част от наложеното наказание, поради което не е налице втората кумулативна дадена предпоставка, посочена в чл. 70, ал. 1 от НК.

В тази връзка настоящата инстанция приема предвид посочените по-горе доказателства, че не са налице останалите изисквания за условно предсрочно освобождаване. С поведението си не е доказал, че наказанието лишаване от свобода му е оказало нужното корекционно въздействие.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че следва да бъде оставена без уважение молбата на лишения от свобода Г. С. К. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка 1-един месец и 25-двадесет и пет дни от наложеното му наказание с Определение № **** г. по НОХД № **** год. по описа на ОС-П. в размер на 2-две години и 6-шест месеца лишаване от свобода, като неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание **чл. 440, ал.1 от НПК**, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения **Г. С. К.** – **** г. в гр. П., обл. П., с постоянен адрес: гр. П., ж.к. ****, и настоящ адрес: гр. В.,

ул. ****, български гражданин, с основно образование, неженен, в момента изтърпява наказание лишаване от свобода, осъждан, ЕГН *****, за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на **ОСТАТЪКА от 1 месец и 25 дни** от наложеното му наказание с Определение № **** г. по НОХД № **** год. по описа на ОС-П. в размер на 2-две години и 6-шест месеца лишаване от свобода, като неоснователна.

Определението подлежи на обжалване от осъдения и от Началника на Затвора - Ловеч, и на протест от прокурора в 7-мо дневен срок от днес пред Апелативен съд - гр. Велико Търново, по реда на Глава XXII.

Определението се изпълнява незабавно след изтичане срока за обжалване освен, ако е подаден протест, което не е в интерес на осъдения.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____